

[Paabøl.]

her. Jeg mener, bestemmelserne vil virke efter deres hensigt: at animere og konsolidere det private byggeri.

Holger Eriksen: Jeg har meget svært ved at finde noget som helst tiltalende ved dette lovforslag.

Naturligvis kan man diskutere problemet om, hvorvidt der skal tillades afskrivninger på bygningsværdier, og her kan man føje til, at når man tillader afskrivninger på andre formuegoder, ville det vel ikke være urimeligt, om man også havde afskrivningsregler for bygninger. Men samtidig må man holde sig for øje, at det ville virke mærkeligt, hvis man foretog skattemæssige afskrivninger på værdigenstande, der stiger i værdi, og det er jo en kendsgerning, at for en mængde bygningers vedkommende har værdien været stærkt stigende igennem mange år og vil formodentlig også blive det en tid fremover endnu. Så er det ikke let at forstå, hvorfor der dér skal finde en skattemæssig afskrivning sted. Heroverfor gør man gældende: ja vel, men det er ikke værdierne som sådan, der stiger; det er selve kroneværdien, der falder, og derfor giver værdien sig udslag i et større kronebeløb end tidligere. Nu er det jo ikke altid dette, der er årsagen til, at der sker en stigning i bygningsværdierne, men selv om det var tilfældet, må man dog tage med i betragtning, at den pågældende ejer ved stigning ikke blot får dækning for det, han selv har investeret, men også får en direkte gevinst frem derigennem, at kreditorerne mister en hel del af det, de hidtil har haft — og det går direkte i ejerens lomme. Heller ikke ud fra dette synspunkt, hvorefter ejeren således uden videre konfiskerer det, kreditorerne taber ved konjunkturstigning, er der altså nogen begrundelse for, at man foretager en skattemæssig afskrivning af disse bygningsværdier.

Endelig må man også huske på, at grundejeren i forvejen er stærkt favoriseret derved, at de får lov til i deres formueopgørelse at opføre alt, hvad de skylder væk, med det nominelle beløb, medens kreditorerne naturligvis kun opfører det faktiske beløb. Altså — hvis det drejer sig om et kreditforeningslån på f. eks. 100 000 kr., der har en kursværdi af 70 000 kr., vil den, der

ejer obligationerne, opføre de 70 000 kr., medens derimod grundejeren opfører en gæld på 100 000 kr., hvilket naturligvis giver ham store fordele. Skal hele problemet engang tages op til rationel undersøgelse, må dette også tages med ind i billedet, og det må klares samtidig.

Endelig er der det at sige, at hvis man gennemførte en sådan afskrivningsret, ville det virke noget irrationelt, om den kun — som efter forslaget — skulle gælde for 10 år. Hvis meningen var, at det virkelig skulle være en skattereform, måtte denne afskrivningsret gælde bestandig; men den ærede ordfører for forslagsstillerne har nu forklaret, at det ikke er på den måde, forslaget skal opfattes; det skal i virkeligheden opfattes som en form for støtte til byggeriet. Jeg må i den forbindelse sige, at jeg er fuldstændig enig med den højtærede finansminister i hans afvisning af dette.

Lad os tage et eksempel. En villaejer opfører en ejendom, som er så stor, at der kan blive tale om et fradrag på 1 000 kr. — det beløb, der er sat som maksimum — hvilket altså vil sige, at bygningsværdien er 100 000 kr. Man må forudsætte, at en mand, der har råd til at bebo en sådan villa, har en meget væsentlig indkomst. Hvis han har en væsentlig indkomst, må man gå ud fra, at disse 1 000 kr., som han bliver fri for at betale skat af, repræsenterer en marginalbeskatning på i hvert fald 500 kr. Det vil altså sige, at man til ham yder et direkte statstilskud på mindst 500 kr., sandsynligvis et større beløb. Denne mand har i forvejen mange andre fordele. Hvis han virkelig opfører en bygning af denne karakter, tør man gå ud fra, at han ville møde med et underskud på sin ejendom på 3 000, 4 000, ja, måske endog 5 000 kr. Det er penge, som han i forvejen har fået gjort skattefri, og som betyder et meget stort tilskud fra det offentlige, fordi han ikke har noget reelt underskud. Det formelle underskud fremkommer ved de specielle regler, man har, og så naturligvis også ved, at han har lov til at fradrage udgiften til den indvendige vedligeholdelse i sin indkomst. Den pågældende er altså meget, meget stærkt favoriseret i forvejen, og så skulle man nu komme og favorisere ham yderligere.

Hvad angår etageejendommene, er det